

Efter direktivets Artikel 3, stk. 2, skal alle andre erhvervsdrivende selskaber, personsammenslutninger eller juridiske personer ligestilles med „kapitalselskaber“. Almindelige interessentskaber, hvor der som følge af deltagernes personlige hæftelse for selskabets forpligtelse ikke kan skelnes mellem selskabets formue og interessenternes formue, kan ikke antages at være omfattet af direktivets begreb „kapitalselskaber“.

For så vidt angår kommanditselskaber må man antagelig gå ud fra, at de er „kapitalselskaber“ i direktivets forstand. Efter gennemførelsen i 1960 af den nye selskabsskattelov betragtes de ganske vist ikke længere som selvstændige skattesubjekter, men i modsætning til de almindelige interessentskaber, hvor alle deltagere hæfter personligt, er det for kommanditkapitalens vedkommende muligt at skelne mellem kommanditisternes indskud og deres øvrige formue. Det vil imidlertid være meget vanskeligt at „finde frem“ til den kapitaldannelse, som foregår i kommanditselskabsform. Der sker ingen offentlig registrering af alle kommanditselskaber (handels-, håndværks- og industrivirksomheder optages dog i firmaregistreret, og i skibsregistret er rederier, der ejer danske skibe, optaget). Skulle man medtage kommanditselskaberne som afgiftspligtige, måtte man formentlig oprette et landsdækkende register hos afgiftsmyndigheden, indføre registreringspligt ved stiftelse og udvidelse af kommanditselskaber og give myndigheden mulighed for — ved et samarbejde med firmaregister, skibsregister og de skattelignende myndigheder — at kontrollere, om registreringspligten blev opfyldt. Indtil man har indvundet erfaringer med denne her i landet helt nye beskatningsform, som kapitaltilførselsafgiften er, skønnes det derfor mest hensigtsmæssigt at holde kommanditselskaberne udenfor afgiftspligten, hvilket er muligt, da det ifølge direktivets Artikel 3, stk. 2, er overladt til medlemsstaterne selv at bestemme, om de med hensyn til opkrævningen af kapitaltilførselsafgift vil betragte dem som „kapitalselskaber“.

Også erhvervsdrivende foreninger og selvejende institutioner er omfattet af direktivets Artikel 3, stk. 2, men i betragtning af det antagelig meget ringe merprovenu, som en medtagelse under kapitaltilførselsafgiften af disse kunne indbringe, har man ikke fundet det hensigtsmæssigt at medtage dem som aftiftspligtige.

Til § 2.

Forslaget er i overensstemmelse med direktivets artikel 2, hvorefter beskatningsretten for kapitaltilførselsafgiften tilkommer den medlemsstat, hvor

sædet for selskabets virkelige ledelse befinder sig, eller — hvis den virkelige ledelse er i et land, der ikke er medlem af EF — hvor selskabets vedtægtsmæssige hjemsted befinder sig.

Til § 3.

Efter direktivets artikel 8 kan medlemsstaterne fritage offentlige service-virksomheder for afgiften, når mindst halvdelen af det pågældende selskabs kapital er i offentligt eje. Efter selskabsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 4, er offentlige havne herunder luft-havne, elektricitets-, gas-, vand- og fjernvarmøværker undtaget fra skattepligten. Forslagets stk. 1 er herefter udformet som en henvisning til selskabsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 4, dog med den begrænsning, at det offentlige skal eje mindst halvdelen af selskabskapitalen.

Med hensyn til de øvrige i selskabsskattelovens § 3, stk. 1, optagne bestemmelser om undtagelse fra skattepligten bemærkes, at ingen af de der nævnte institutioner falder ind under § 1 i nærværende lovforslag.

Ad stk. 2. Bestemmelsen er i overensstemmelse med den fritagelsesmulighed, som findes i direktivets artikel 8, andet led.

Til § 4.

Forslaget svarer til direktivets artikel 4, som i stk. 1 opregner de dispositioner, hvoraf afgift skal svares, medens stk. 2 nævner en række yderligere tilfælde, hvor medlemsstaterne kan kræve afgift.

I forslaget er under nr. 1 optaget de dispositioner, nemlig stiftelse af et kapital-selskab og omdannelse af en forening eller anden sammenslutning til et kapital-selskab, som nævnes i artikel 4, stk. 1, litra a og b. Efter aktieselskabsloven kan en omdannelse af f. eks. en selvejende institution til et aktieselskab kun foregå ved, at aktieselskabslovens regler om stiftelse af aktieselskaber iagttages. Også for andre selskaber end aktieselskaber vil det være stemmende med dansk sprogbrug at karakterisere en „omdannelse“ fra for eksempel en forening til et erhvervsdrivende andelsselskab som stiftelse af selskabet. Direktivets litra a (stiftelse) og litra b (omdannelse) er derfor slået sammen i forslagens nr. 1. Bestemmelsen må sammenholdes med forslagens § 5, 1. pkt., hvorefter det ikke udløser afgiftspligt, at f. eks. et andelsselskab (jfr. forslagens § 1, nr. 2) omdannes til et aktieselskab (§ 1, nr. 1), selv om denne omdannelse efter aktieselskabsloven kræver formel stiftelse af aktieselskabet.

Efter reglerne i aktieselskabsloven kan et aktieselskab først anses for stiftet, når selskabet er optaget i aktieselskabsregisteret. For så vidt angår sel-